

[Aksel Larsen.]

vendelse af den sædvanlige nemme metode, at i Sovjetunionen er jo militærudgifterne og tjenestetiden sådan og sådan, i Danmark er det sådan og sådan, og kommunisterne vil altså noget helt andet i Danmark end i Sovjetunionen. Må jeg tillade mig at gøre ministeren opmærksom på, at det, vi behandler her, er ikke Sovjetunionens militærbudget og tjenestetid, det er heller ikke Amerikas militærbudget og tjenestetid, heller ikke Tysklands eller Venezuelas, det er Danmarks, og det er udfra hensynet til, hvad der både Danmark, hvad der er rimeligt for Danmark, hvad der er forsvarligt for Danmark, at vi mener denne sag skal bedømmes. Jeg har intet imod at diskutere forholdene i andre lande, heller intet imod at diskutere forholdene i Sovjetunionen, selvom jeg synes, at man burde vælge mere egnede tidspunkter; men jeg må, foranlediget af ministerens bemærkninger, gentage et spørgsmål til ham, som jeg tidligere har stillet til den nuværende statsminister, der også talte om, hvor forfærdelig mange hundrede kroner pr. indbygger Sovjetunionen brugte om året til sit forsvar: jeg vil gerne have at vide, hvilken regnestok forsvarsministeren bruger. Da ministeren var redaktør af et socialdemokratisk blad eller skrev ledere i „Social-Demokraten“ i København, fortalte han snese af gange, at de russiske arbejderes lønninger var så elendige, fordi den russiske rubel ingen købekraft havde, den havde en købekraft på 10 eller 25 øre.

Når han nu skal gøre forsvarsudgifterne i Sovjetunionen op, regner han åbenbart med en købekraft på 2 kr. Jeg vil gerne vide, hvilken købekraft af rublen ministeren regner med er den rigtige, 25 øre eller 2 kr. Når ministeren har svaret på det, og hvis han fremtidig vil holde sig konsekvent og konkret til det tal, han her opgiver, kan vi naturligvis give os til at diskutere og sammenligne. Men iøvrigt, hvad angår militærudgifterne pr. indbygger, er det i høj grad et spørgsmål om landenes økonomiske bæreevne og militærudgifternes nødvendighed.

Der er ingen, der har ført skygge af bevis for, at det er nødvendigt for Danmark at have et militærapparat som det, man har bygget op, og samtidig er det indlysende for enhver, at sådanne militærudgifter, som Danmark er belastet med, kan det danske samfund ikke bære, uden at det kommer til at gå ud over befolkningens levestandard, ud over landets økonomi, og uden at det kommer til at indvirke meget alvorligt på den sociale forsyning. Det er på grund af disse synspunkter, vi kommunister foreslår militærudgifterne nedsat, og det er på grund af lignende synspunkter, vi foreslår tjenestetiden sat ned.

Forsvarsministeren er så bekymret for, i hvis interesse vi stiller vore forslag. Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Oluf Pedersen også var det, for han holdt en mumlende tale til talerstolen, hvoraf jeg kun opfattede ordet „taktfuld“, og da jeg altså ikke ved, hvad det ærede medlem hr. Oluf Pedersen sagde, må jeg være taktfuld nok til at lade være at svare ham. Men jeg vil sige til ministeren, som kom med nogle for mig uforståelige hentydninger, at ministeren kunne spørge sine egne vælgere, hvad de mener om militærudgifterne og tjenestetiden. Hvis han gjorde det, ville han få at vide — hvad han iøvrigt godt ved i forvejen — at hans egne vælgere anser de militære udgifter for at være for store her i landet, og at hans egne vælgere ønsker tjenestetiden sat ned; så kan han give sig til at diskutere med sine egne vælgere, om han mener, de tænker dansk eller ikke tænker dansk. Jeg føler mig i hvert fald i bedste overensstemmelse med det store flertal af det danske folk, som mener, at Danmarks militærudgifter er altfor høje, og som mener, at den militære tjenestetid i Danmark er altfor lang.

Så er der spørgsmålet om flyvevåbnet, om baserne og om Lord Alexanders besøg i Danmark. Herom siger ministeren, at man har ikke i samtaler med Lord Alexander talt særligt om dansk flyvevåben, man har ikke talt særligt om dansk flyvevåbenspolitik, og